

et Flertal af Skolernes Disciple, men at de nyere Sprog og Naturfagene maatte komme langt mere til den Ret, de efter Nutidens Krav havde. Foreningen af Bestyrere for de private Latin- og Realskoler i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg indgav kort efter et Andragende, som blev Udgangspunktet for de nye Forhandlinger om en Reform af Undervisningsplanen af 1871, der førtes i de to paafølgende Aar.

Andragendet gik ud paa, at Ministeriet vilde søge udvirket hos Lovgivningsmagten, at det, uden at de to i Skolen bestaaende Retninger paa nogen Maade antastedes deraf, maatte tillades de private (eller kommunale) Skoler, der ansøgte derom, at indføre en *ny tredie Retning* og holde Afgangseksamen for studerende af denne Retning efter en medfølgende detailleret Undervisnings- og Eksamensplan. Hovedtanken var følgende: De to nederste Klasser skulde i alt væsentligt være indrettede som i de to bestaaende Retninger, saa at den nye Retning først begyndte ved 3die Klasse, og selv i 3die—4de Klasse skulde Ligheden paa mange Punkter bevares. Græsk skulde helt udgaa af Fagrækken, men Latin bevares lige til Skolens Udgang, om end med et indskrænket Timetal (i alt 30 Timer i de 6 Klasser, medens den sproglige Retning har indtil 44); ved Afgangsprøven skulde der skrives en let Version og en let Stil, omtrent som den, man nu har i 4de Klasse. Oldtidskundskab med Læsning af Hovedværker af græsk og latinsk Litteratur i Oversættelse skulde indføres som Eksamensfag i 5te—6te Klasse. De fra de gamle Sprog indvundne Timer skulde anvendes til at forstærke Undervisningen i Dansk, Historie og de nyere Sprog samt de matematisk-naturvidenskabelige Fag. Ved Danskundervisningen i 5te—6te Klasse skulde Oldnordisk begrænses, idet kun saa meget lærtes, som var nødvendigt for en Undervisning i dansk Sproghistorie i kort Oversigt; den noget forsømte Fordring om Læsning af Svensk skulde fyldestgøres, hvilket antoges at kunne ske med et ret begrænset Timetal. Til Historieundervisningen, der i 5te—6te Klasse særlig skulde tage Hensyn til Samfundslivets Udvikling, skulde der i disse Klasser knyttes en Oversigt over den danske Stats Forfatning og Forvaltning. De 3 nyere Sprog skulde bevares gennem hele Skolekurset (Engelsk dog først begyndende i 3die Klasse); Fransk skulde i alle 6 Klasser tilsammen have 18 Timer (ligesom i de to bestaaende Retninger), Tysk og Engelsk hvert især 12; fransk Stil skulde bortfalde. I alle 3 Sprog skulde

der i 5te—6te Klasse, idet Undervisningen kun skulde være beregnet paa at bibringe Disciplene Evne til at læse dem med Letthed, gennemgaa enkelte karakteristiske Hovedværker af klassiske Forfattere; Meningen var nemlig, at denne Undervisning ligesom ogsaa den i Dansk skulde afgive en væsentlig Støtte for Historieundervisningen, som paa en Maade skulde være det samlede Centrum for hele denne Retnings Undervisning, og derfor skulde Valget af Læsestoffet ske med særligt Hensyn til vedkommende Folkeslags Kulturudvikling i de sidste Aarhundreder. Geografi skulde standse ved 4de Klasse, men en udvidet Naturhistorieundervisning meddeles i 5te—6te Klasse, dog ikke som Eksamensfag. Matematik skulde være Fag i alle 6 Klasser (praktisk Regning til Udgangen af 4de Klasse); i de første 4 Klasser skulde Undervisningen have omtrent samme Omfang som til almindelig Forberedelseseksamen, i 5te—6te Klasse skulde visse Dele af det tidligere læste genoptages og udbygges og visse nye Afsnit komme til, saaledes nogen Trigonometri og Stereometri. Fysik skulde i 3die—4de Klasse læses omtrent som i den matematiske Retning, i 5te—6te Klasse skulde dette Pensum repeteres og udvides ved Tilføjelsen af nye Afsnit (Lydlære, Lyslære, Begyndelsesgrundene i uorganisk Kemi m. m.).

I Begyndelsen af Januar 1899 udbad Ministeriet sig Undervisningsinspektionens Betænkning over dette Andragende. Den tilraadede enstemmigt at fremme det, men i øvrigt vare dens Medlemmer ikke ganske enige i deres Syn paa den fremsatte Undervisningsplan. Prof. Gertz sluttede sig ganske til dens Grundtanke; i Enkelthederne, mente han, kunde der maaske være et og andet at forbedre. Prof. Jul. Petersen ankede dels over, at man ved Undervisningen i de nyere Sprog sikkert havde sat Maalet meget højere, end man kunde naa til med det dem tildelte Timeantal, dels over, at Planen stillede alle Undervisningsfagene alt for lige og gav dem omtrent samme Vægt, medens man burde koncentrere Undervisningen om et Par Fag som Hovedfag, der særlig egnede sig til at udvikle Elevernes aandelige Evner og Modenhed, og holde de øvrige, deriblandt navnlig Sprogene, inden for de Grænser, som Hensynet til deres Nytte for Livet bestemmer; han mente, at Engelsk kun burde have 7—8 Timer i de lavere Klasser, og at Matematikken maatte forstærkes lidt og Planen for dette Fag lægges paa en meget bedre Maade. Prof. Paludan ankede lige-